

N:o 162.

Af herr A. Hygrell, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till ändring i 8 § afvittringsstadgan för Vesterbottens och Norrbottens läns lappmarker den 30 maj 1873.

I § 8 af afvittringsstadgan för Vesterbottens och Norrbottens läns lappmarker den 30 maj 1873 stadgas, att egare af frälse- och skattehemman och lägenheter ej må öfver den vid afvittring tilldelade skogen ega vidsträcktare dispositionsrätt, än enligt § 1 af nådiga förordningen den 29 juni 1866, angående dispositionsrätten öfver skogen på vissa skattehemman, är egare af deri omförmälda hemman förunnad. På grund af detta stadgande tillkommer hemmanets eller lägenhetens innehafvare ej annan rätt öfver hemmanets skog, än att han derifrån må dels, utan utsyning, till husbehof hemta nödigt virke och bränsle och dels, efter utsyning och stämpling af vederbörande skogstjenstemän, fritt taga eller försälja hvad derutöfver kan, med bevarande för framtiden af skogens bestånd, ärligen afverkas.

Man skulle häraf kunna tro, att med de enskilda skogarnes inom lappmarken vård och skötsel vore väl bestäldt, men så är ingalunda förhållandet. Skogsmarkens ofantliga areal gör det omöjligt för den fåtaliga jägeribetjeningen att skaffa sig noggrann kännedom om den till hvart hemman hörande skog, helst som den i främsta rummet måste egna sin uppmärksamhet åt de vidsträckta kronoparkernas vård och skötsel. Utstämplingarna verkställas därför ofta så att säga på måfå å

de skogar, hvilka icke egarne låtit vederbörande revirförvaltare mot särskild, ofta dryg ersättning uppskatta. Följden häraf blifver åter den, att ung, i full växtkraft varande skog utstämplas, under det mogen och öfvermogen lemnas qvar att bortruttna och förhindra återväxten. Att stor förlust för skogsegarne härigenom uppkommer torde vara uppenbart.

På grund häraf och med anledning af framställningar, som i dessa dagar blifvit till mig gjorda så väl från hela kommuner som från ett stort antal hemmansegare inom lappmarken, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för nästkommande Riksdag framlägga förslag till ändring i ofvannämnda afvittringsstadgas 8 § i syfte, att den enskilde skogsegaren inom lappmarken må ega rätt att så väl till husbehof som till afsalu fritt afverka af sin skog intill en viss minimidimension, lika med eller, om så anses nödigt, något högre än den så kallade Norrbottenslagens.

Jag anhåller att hos det utskott, till hvilket motionen remitteras, vidare få utveckla densamma.

Stockholm den 27 januari 1889.

Aug. Hygrell.
